

чела стихове и разкази и му разправяла народни приказки.

Първоначално и сръдно образование Траяновъ добилъ въ София. Пръвъ отъ учителитѣ, който обърналъ внимание на дарованията му, билъ известниятъ тогава книжовникъ Г. Кърджиевъ. Той виждалъ, че момчето има поетически талантъ и за да го насърдчи, подарилъ му две стихотворни сборки отъ великия нѣмски поетъ Шилеръ, въ руски преводъ. Подкрепилъ го и стариятъ учитель Ник. Висковски, комуто младиятъ Траяновъ носѣлъ своитѣ ученически стихотворни опити да ги преглежда. Висковски го запозналъ съ произведенията на руския поетъ Лермонтовъ и нѣмския Хайне и му подарилъ нѣкои отъ тѣхнитѣ съчинения. Съ благодарностъ си спомня днесъ поетътъ и за другъ свой учитель — книжовника Д. Мариновъ, сега духовно лице, който го подканялъ да пише и насърдавалъ неговитѣ първи стъпки въ поезията. Макарь и да се увличалъ въ четене на книги, Траяновъ не забравялъ уроцитѣ си и билъ единъ отъ най-добритѣ ученици. Покрай голѣмитѣ писатели, той обичалъ да чете и народнитѣ пѣсни, нѣкои които намѣрилъ събрани въ известния сборникъ на К. Шапкаровъ.

Като свършилъ I Соф. гимназия, Траяновъ заминалъ въ Виена да изучава инженерство и архитектура. Следвалъ известно време, но не свършилъ, защото обичалъ повече литературата и презъ всичкото време се занимавалъ съ нея. За да преживѣе презъ студентскитѣ си години, той постъпилъ на работа по австрийскитѣ желѣзници като огняръ. Въ чужбина прекаралъ повече отъ 20 години; връщалъ се въ България само отъ време